houdend met de budgetaire mogelijkheden en de meest dringende sociale nooden van het klein personeel :

1) Van het Parlement de spoedige stemming bekomen der wetsvoorstellen over bestuurlijke regeling en het statuut der ambtenaren ;

2) Herziening der perekwatie van 1927 met een beginaanvangswedde van 14.400 fr. als basis voor levensnoodwendigheid.

3) Vereenvoudiging der baremas met herleiding tot maximum 15 jaar van het graensteitel.

4) Herziening op basis van 60 jaar van het pensioenstelsel.

5) Verhooging der gezinstoelagen vooral voor de 2 eerste kinderen.

Oudheidkunde.

EEN PRACHTJUWEEL UIT DEN SCHAT VAN O. L. V. BASILIEK TE TONGEREN.

Belang van den Schat.

Wie zich de vraag stelt of de Schat van Tongeren een bezoek verdient, behoeft even den **Gids en Oudheidkundigen Inventaris van Tongeren,** door J. Paquay in 1935 uitgegeven, in te zien (1) op b.z. 46 tot 57 en de platen 29 tot 47. Zoo zal men spoedig een gedacht hebben van den rijkdom en de kostbaarheid van deze verzameling.

De platen van dezen gids zijn fijn afgedrukt op geglaceerd papier, en het gezag van M. Paquay als geschiedschrijver is algemeen erkend.

Een vreemde gids.

Maar wie een vreemden gids wenscht, dien verzenden we naar het handboek voor reizigers in België en Holland, (2) uitgegeven te Parijs bij Hachette. Men vindt er twee bladzijden bijzonderheden nopens den schat der Tongersche hoofdkerk, alsmede deze verklaring van den schrijver, dat de zeze schat « de rijkste en belangwekkendste I» van België ». Dit behoort tot den tekst, en is geen betaald reclaam-artikel. Moest zoo iets mits betaling in zulk werk ingelascht te krijgen zijn, dan zou daar niet van Tongeren gesproken worden.

Een voorwerp van den Schat.

Onder de prachtvoorwerpen van dezen schat vermelden we de beroemde Merovingische gesp van de 5e of 6e eeuw, en waarvan de voorstelling staat in bovenvermelden Gids van J. Paquay, tegenover blz. 57, fig. 42. Maar een veel prachtiger afbeelding komt voor in een kleurprent van een platenwerk uitgegeven door de « Société de l'Art Ancien en Belgique ». (3) De schatten der hoofdkerk van Tongeren bekleeden ir. dit werk een voorname plaats, en betere uitvoering van de kleurplaten bereikt men ook thans niet. Immers de bereiding van de verschillende platen of steenen (minstens drie), waarvan de achtereenvolgende druk op het papier een het oog streelende beeld in verscheidene kleuren doet ontstaan, vraagt geduld en bijzondere nauwkeurigheid.

Een beschrijving van de gesp.

Het beeld van de Frankische gesp waarom het gaat werd in de werkhuizen van de Revue van Parijsche Boizet, onder de leiding van den kunstkenner-schilder, Jules Helbig gereed gemaakt. De voorzaanstaande archeoloog Alfred Bequet, Conservator van het Museum van Namen, schreef daarbij de volgende toelichting :

« De gouden gesp van den Schat der O.L.V. Kerk van Tongeren is bezet met in goud ingelegde glasparelen en edelgesteenten.

Dit mooie juweel bestaat uit twee platen van gesmeed goud. De voortaanstte zijde is bedekt met gouden omlijstingen en scheidingen die een verscheidenheid van netwerk vormen dat een groote fijnheid vertoont en de roode, vlak bewerkte kristalparelen omlijst. Het bovendeel van de gesp is versierd met twee granaten knoppen en een smaragd, die in gouden tanden zijn ingelegd.

Deze gesp is een der kostbaarste stukken die ons van de Merovingische juwelwerken overblijven. Zij vertoont beha've een merkwaardige kennis van de versierkunst ook een bijzondere behendigheid van den steensnijder. Toen zij zich in Gallie vestigden, brachten de barbaren uit het Oosten het gebruik mede van het in vakjes geschieden glaswerk in de bewerking van de juwelen en goudsmederij. Maar nauwmaas zij zich van dezen kunsthaard verwijderden, verloren hun juwelers de fijnheid en den smaak die het kenmerk der Oostersche kunstwerkieden waren. De meeste van de Ingelegde. omrande glaswerken, die men in de Frankische grafplaatsen van Noord Gallie vindt, alsook die welke in de kerkschatten bewaard zijn, toonen onbetwistbare sporen van een in verval zijnde kunst.

De volmaaktheid van het werk van de gesp van Tongeren, de aanwezigheid daarin van edelgesteenten en de uitmuntende bewerking van hun inlegging brengen er ons toe aan dit juweel een Byzantijnschen oorsprong te geven. Onze opgravingen hebben ons dikwijls bewezen dat de in onze streken gevestigde Franken aanhoudende betrekkingen met de streken, die hun wieg waren, onderhielden ».

Het oordeel van Reusens.

Van een anderen kant verklaart de beroemde oudheidkundige en kunstkenner Kan. Reusens :

« Volgens ons gedacht overtreft de gesp van Tongeren zeer ver de juwelen van koning Childeric, (4) niet alleen door den smaak en de fijnheid van afwerking maar ook door de schoonheid van zijn granaten, door een wijnachtige tint en een ganzch bijzonderen glans, die ze van de gewone granaten onderscheiden. Zij dagteekent waarschijnlijk van de VIe eeuw. » (5)

Dit kunstjuweel mag dus voorwaar een « koninklijke » gesp heeten, hetzij ze aan een koning toebehoord heeft of niet. Ze werd, in 1869, teruggevonden door J. W. Paquay, boven een kast in de groote sacristie der hoofdkerk van Tongeren, te midden van oude weefsels en relikwiebeurzen.

Oorsprong der Frankische kunst.

Hoe kwam zulk juweel van onschatbare waarde in de kerk van Tongeren terecht ? Dat zou men willen weten, maar op die vraag kan men niet antwoorden. Alleen weet men dat reeds in het tijdvak waarom het gaat door de Frankische koningen rijke geschenken aan de kerken uitgedeeld werden. Een enkel voorbeeld. De slag van Narbonne in 531, tusschen Amalaric, koning der Westgothen en Childebert, zoon van Clovis, leverde in handen van dezen laatste heel een schat bevattende zestig kelken, vijftien patenaas, twintig bussen voor evangelieboeken, gemaakt met goud en fijne parelen afgezet. Deze schat werd tusschen kerken en basilieken uitgedeeld. Een enkel voorbeeld van dezen aard is leerrijk genoog, om te toonen welk belang aan de kostbaarheden gehecht werd en hoe deze verspreid werden.

Een vraag kan thans beter beantwoord worden, namelijk die rakende den oorsprong van de verbazende kunst, die we in onze gewesten reeds tijdens de « barbarische » periode ontmoeten. In den laatsten tijd heeft men inderdaad nog tal van juwelen in de kerken terug gevonden of uit graven opgedolven.

« Van nu af stellen wij een groote waarheid vast, namelijk deze dat de kunst waarvan wij den eigen naam van Germaansche Kunst gaven, ontstaan is op duizend mijlen van Germanie, in de Aziatische steppen over den Araxes en den Oxus heen (6) ». Men kan daar bewijzen voor bijbrengen, zooals de voorstelling van den vogel met krommen bek en enorm groot oog, die op tal van fibula's, van brochen en gespen voorkomt en die een der voornaamste motieven van deze zoo bezende Germaansche kunst is.(7) Dit motief komt dus nog veel verder uit het Oosten dan Byzantium. Doch wij mogen dit spoor niet langer volgen. Het was genoeg er de aandacht op te vestigen.

G. S.

(1) J. Paquay, **Tongeren, Gids en Oudheidkundig Inventaris,** prijs 10 fr. Tongeren bij al de boekhandelaars, 1935. — 91 blz. en 70 platen buiten tekst.

(2) Paul Joanne, **Belgique et Hollande. Paris,** Hachette, 1910, pp. 170-171.

(3) Société de l'Art Ancien en Belgique : Orfèvrerie, Dinanderie, Ferronnerie, Tissus, Broderies, Miniatures, Ivoires, Mobilier et Céramique, Bruges, Vanderyvere-Petyt. (1883-1891).

(4) Childéric, vader van Clovis, stierf in 481. Zijn graf met een rijken schat werd in 1653 te Doornik weergevonden.

(5) Chan. Reusens, **Éléments d'Archéologie Chrétienne,** 2e éd. t. I, p. 228 Louvain, Ch. Peeters, 1885.

(6) b.m. Mâle, **L'Art allemand et l'Art français du Moyen Age,** p. 22-23, Paris 1917.

(7) Cabrol et Leclercq, **Dict. d'Archéologie Chrétienne,** t. XII, p. 2527. Paris, Letouzey, 1936.

Nog de Verkiezing der Provinciale Senatoren in Limburg

De Bilzenaar van 4 dezer neemt het lichtjes op met de uitvervinding die 82 jaren aan ons bad hebben bijgebracht. Maar zonder het luidop te zeggen wenscht hij toch ook zoo oud of nog ouder te worden. Wel, dan moet hij bijtijds een geleesheer bijroepen als er iets hapert, want

Er ligt nog voor hem eene lange baan,
Om ook tot aan zijn tachtig jaar te gaan !

Intusschen zija er menschen en dagbladen die meer dan eens van kleedje, van kleur of van gedacht veranderen...

Dit is nevens de kwestie, door de schuld van « De Bilzenaar », die dit punt erst aanraakte.

* * *

Wat nu den uitslag der verkiezing van provinciale senatoren aangaat, zullen we « De Bilzenaar » zeeuwsche de volgende punten te overwegen. Misschien komt hij nog tot een ander gedacht.

1) De katholieke partij had zeker twee gekozenen indien ze zich onafhankelijk hield. Ze heeft nu moeten lijden voor haar inschikkelijkheid ten opzichte van de Vl. Nationalisten. Ze verliest den zetel dien ze aan de Vl. Nationalisten aistand, en nog een tweeden zetel daarbij. Nu wordt ze ook op den koop toe door « De Bilzenaar » verdacht in haar rangen heviger tegenstanders van M. Meyers te telien dan bij de vrienden van gezegd blad. Als dat zoo was, zouden we zeggen dat de ophitsingen van dit blad niet zeer ernstig door zijn leiders opgenomen worden, vermits ze, na in een jaar, 52 pepermootnummers geskist te hebben, nog tot den laatsten man voor een hoofdleider der katholieke partij zouden stemmen, nu ze de kans klaar hadden om verwarring te stichten.

2) Uw partij die slechts 12 stemmen sterk was behaalde 17 voorkeurstemmen, dus vijf stemmen meer dan uw partij verkozenen telt. Dit verdient goed overdacht te worden. Het zal misschien op 't spoor helpen, ten minste zoo men goed rekenen en nadenken wil.

3) Gij brengt ons de verklaring van de 12 leden uwer partij die eenparig bevestigen : « Wij zijn het niet geweest ! » Verplicht ge ons deze verklaring letterlijk aan te nemen, dan behoort ge te beginnen met op zegweord, de bevestiging aan te nemen van M.H. Leynen, die de verklaring logenstraft hem door u toegeschreven, en dan verliest ge het groote argument dat ge in die verklaring hebt willen vinden.

Wij blijven bij hetgeen we schreven : « De toekomst zal wel uitbrengen wie het geweest is ».

Intusschen staan we voor een afgedane zaak. We hebben van het begin af, omdanwonden onze spijt uitgedrukt over de tegenwerking die M. Meyers heeft oitmoet. Door zijn bevoegdheid was hij een aangewezen man om Limburg in het Parlement te vertegenwoordigen. Het katholiek Limburg erkent zijn vergrijsde voormannen niet meer ! Zie M. Briers (G. Virrés), F. Van den Bosch, G. Meyers, enz. Gaat het nu beter ? In de oude dooa, vinden we dit leerzame feit : In zekere omstandigheid bewezen de Spartanen aan een vergrijsden Atheensche afgevaardigde de eer, die de jonge gezellen zijner vaderstad verwaarloosd hadden. « Men ziet, zeide de kalme voorman, de Atheners weten wat moet is, maar de Spartanen doen het ! » Men zadert die den tijd, wanneer Athene, ondanks zijn groote overmacht aan hulpmiddelen, te land en te zee voor Sparta zou zwichten !

En men denkt Limburg te doen groeien door a. hetgeen in den laatsten tijd voorvieel. Als het maar waar is !.....

* * *

We verwachten de nieuwe senatoren aan het werk. Maar de achtbare oud-senator Meyers heeft intusschen kunnen vaststellen, dat de liberale partij dezelfde domheid beging als die waardoor hij getroffen werd. En ze komt haar duur te staan ook, door het verlies van een voormaam redenaar M. Paul-Emile Janson. Men leze daarover de hiernavolgende nota.

* * *

De niei verkiezing van M. P. E. Janson.

De zeer verdienstelijke liberale oud-minister van justicie, M. Paul-Emile Janson, is dus niet herkozen als gecoopteerd senator.

Dit is de schuld van de 3 liberale leden der Bestendige Deputatie van Namen die, om hunne plaats van Deputatielid te behouden, een koopje met de socialisten gesloten hadden.

Zij hadden eigenlijk nog maar recht op 2 zetels, maar om den derden te behouden, hebben zij den liberalen provincialen senator, baron de Selys-Longchamps geofferd aan de socialisten.

Dit was een zetel die de liberalen verloren, maar door het verlies van dien zetel, kwamen de liberalen in den Senaat een stem te kort om er een derden gecoopteerde door te halen.

Resultaat van het maneuver der Namensche liberale slimmerikken, twee liberale senators minder : MM. de Selys-Longchamps en Paul-Emile Janson !

En dat voor een baantje van Deputatielid ten voordeele van een onbekende liberale nulliteit !

Stads- & Provincienieuws

TONGEREN. — Eerste Mis. — Maandag was de Basiliek van O.L.V. versierd gelijk op de groote feestdagen : dien dag moest onze jonge stadsgenoot, de Eerw. H. Paul Thijsen, die Zondag de H. Priesterwijding had ontvangen, zijn eerste plechtige Misoffer opdragen.

Rond 10 ure, werd de nieuwe priester afgehaald aan de ouderlijke woning, die ontaakvol was versierd, en waar men volgend jaarschrift kon lezen :

EenparIg IN VoLLe bLIJDsCHap
VLeren aLLen VIer eerbeDIg DeR eerW. prIester PaUL ThIJsen.

Nadat de jonge priester, van op den drempel van het ouderlijk huis, zijn eerste priesterzegen gegeven had aan de neergeknielde menigte, werd hij stoetsgewijze, en onder het blijde gelui der klokken en de gelegenheidsgezangen van de Schola, naar de Basiliek geleid. Wij bemerken in 't voorbijgaan talrijke geestelijken, de afgevaardigden met hunne vlaggen van Burgerjeugd, St-Jozefspatronaat, K.A.J., O.L.Vr. College, Broederschool en al de katholieke Maatschappijen der stad.

Aan de Basiliek las men volgend jaarschrift :

HeIL U PaULUs, Jonge TongersCHe prIester
Met aL De WensCHen van rIJken
zIeLenoosgt.

Aan het altaar wordt de jonge leviet bijgestaan door medestudenten, die gelijktijdig met hem het Priesterschap ontvingen, terwijl de Eerw. Heer Thomissen, bestuurder van het O.L.V. College, als index fungeert.

Na het Evangelie, bestigt de Eerw. Heer Thomissen den prediktoel. In verhevene Bewoordingen schetst hij de hooge waardigheid van het Priesterschap, en de dubbele macht eraan verbonden : deze van het eucharistisch offer te brengen en deze van de zonden te vergeven.

De Eerw. Heer Thomissen, verhaalt dan hoe de Eerw. Heer Thysen, beerling van het O. L. V. College, van in zijne kinderjaren reeds den wensch uitdrukte eens priester te mogen worden, en hoe zijne kinderjaren steeds een aanhoudend gebed zijn geweest. Aan zijne brave ouders, die een voorbeeld zijn voor de parochie, brengt hij hulde, evenals aan zijn deugdzamen broeder, en aan zijne zuster, die door hare kloosterloften gebonden, op deze schoone tijdschrift niet aanwezig kan zijn, maar toch met den geest en door hare gebeden tegenwoordig is.

De gloedvolle woorden van den gewijden spreker maken diepen indruk op de aanwezigen en menige traan van aandoening wordt weggepinkt.

Een plechtig Te Deum sluot deze schoone plechtigheid.

Aan den jongen priester en aan zijne gelukkige ouders, bieden wij onze oprechte gelukwenschen. Moge de Heer zijne priesterlijke loopbaan zegenen, en onder de bescherming van O.L.V. van Tongeren, talrijke vruchten van zaligheid laten voortbrengen.

— **Examen.** — M. Jean Schoups van Tongeren heeft met groote onderscheiding zijn examen van Dokter in klassieke Philologie afgelegd, aan de Rijksuniversiteit te Gent.

— **Pseudo-gravin aangehouden.** — De politie van Tongeren heeft aldaar zekere vrouw Gertrude C. aangehouden, die zich schuldig gemaakt had aan allerlei oplichtertijen en zich onder meer voor gravin had uitgegeven.

In het Maasland had de vrouw onder een valschen naam gouden sieraden verkocht, die bij nader onderzoek van koper bleken te zijn.

Ongeveer tien jaar geleden had de vrouw eveneens van zich doen spreken. Zij wastoen betrokken bij een diefstal van duur hontwerk. Ook in andere landen trachtte de vrouw slachtoffers te maken. Zoo gaf zij zich te Parijs uit voor niemand minder dan gravin de Montalembert de Bukeberg.

Vrouw C. werd thans door de politie gezocht voor het uitzitten van zes maanden gevangenisstraf, waartoe zij onlangs veroordeeld was geworden.

— **Volksbond.** — Zondag 12 Juli 1936, om 8 ure, gezellige Vlaamsche Avond. Ernstige muziek, mooie liederen, kluchtliederen door de Heeren Janssens en Simons, blinde kunstenaars. — Ingang vrij.

Tombola van een radiotoestel en nog meer.

N. B. — Kinderen vergezeld van hunne ouders worden toegelaten.

— **Missie-tentoonstelling.** — Het Bestuur van den Missie-naaikrans laat aan al de vele Missie-vrienden van Tongeren en omstreken weten dat een tentoonstelling van alderlei handwerk en benoodigdheden voor de Missies zal gehouden worden in de Concordia op 26, 27, en 28 Juli aanstaande.

Een tombola met mooie prijzen en andere aantrekkelijkheden zullen zonder twijfel veel volk lokken.

Wij durven rekenen op een vereerend en belangstellend bezoek van al onze edelmoedige Missie-vrienden.

CIRIO TOMATEN ZULLEN ALTIJD IN VERKOOP IN BELGIE ZIJN
BOETSTRAFFELIJKE RECHTBANK VAN TONGEREN.

Doodelijke werkongeval te Tongeren. — Men herinnert zich het pijnlijk ongeval op 15 November LL., n.l. de instorting eener steiging aan een opbouwzijnde huis, Sint Maternuswal, en tengevolge waarvan twee werkliieden het leven verloren : Peeters Pierre, plafonneerder, wonende te Tongeren, en Kenis van Mall, terwijl een derde, Dignef van Tongeren, erg gewond werd.

Als verantwoordelijk voor het ongeval met door gebrek aan voorzorg het leven der twee arbeiders benomen te hebben, zijn vervolgd : de aannemer Jean François, zoon, en een zijner arbeiders, de genaamde Loix, die de stelling had helpen plaatsen.

Verleden week werd de zaak behandeld en Dingdag viel de uitspraak : beide betichten worden vrijgesproken.

HENIS (bij Tongeren). — **St-Christoffelviering in het Hasgenouw.** — Morgen Zondag 12 Juli komen alle automobilisten, motocyclisten en veloryders ter bezoaart naar Henis om er de bescherming van St-Christoffel af te smeken.

Om 10 uur : Plechtige Hoogmis met gelegenheidssermoon door Z. E. Pater Custers, priester van het H. Hart.

Na de Hoogmis, vereering der Relikwie en zegening der bedevaarders, en der auto's moto's en velo's.

Men kan zich dezen dag ook laten inschrijven in het Broederschap van St-Christoffel (bijdrage : 5.70 fr.)

BORGLOON. — De fruitmarkt. — Er werden alhier, op de fruitmarkt, verscheidene dagen meer dan 20.000 kgr. kersen verkocht. Daarbij moet nog gevoegd worden het konfituurfruit, als aalbessen, dat hier dagelijks in groote hoeveelheden van de markt gaat.

Dat de vruchtensoorten uit het Loonsche zeer gewaardeerd worden, bewijst wel het feit dat het fruit tegen goede prijzen afgezet wordt aan opkoopers uit Luxemburg, Wallonië, Nederland en het Antwerpsche. Zoo golden in de laatste dagen de bigareaux 4.50 fr. de Kermiesche zwarte 5 fr., de Kapucienen 4.75 fr. de aardbeien 3 tot 4 fr., de aalbessen 2.50 fr. per kilogram.

— **Kermis, drank en manslag.** — De gebroeders Vanreppelen afkomstig uit Rummen en woonachtig bij den burgemeester van Voordt waren met hun verloofde naar de kermis gegaan te Neerem. Ze werden onverwachts aangevallen en een der broeders, Josef, werd erg met messen gestoken, zoodat hij naar de St-Annaklinsk te St-Truiden moest overgebracht worden, waar in den nacht van Dinsdag op Woensdag overleed. De daders B. uit Broecktom en T. uit Borgloon werden aangehouden en naar de gevangenis te Tongeren overgeleverd. Jozef Vanreppelen was slechts jaar oud. Heel de streek is in verslagenheid over dit tragisch voorval.

HASSELT. — Twee woningen door vuur geteisterd. — Even na 10 uur zondag brak er ten gevolge eener onbekende oorzaak brand uit in het huis van M. Jansen, elektricien in de Nieuwstraat. Het vuur nam aanstonds groote uitbreiding en slaagde over naar het aanpalende huis, in magazijnen van stoffen van M. Haumont.

De pompiers waren spoedig ter plaats maar waren onmachtig tegenover den vernielende nieuwsgierigen werd door politie en gendarmen op afstand gehouden en al hun tuige van de volledige vernieling der beide belangrijke eigendommen, met al wat ervan kostbaere koopwaren behelsden. Ne eerste schatting, zal de schade zeker aan verscheidene honderdduizenden beloopen.

DE SCHOONE REIZEN
RUWELIJKSREISEN OF PER GROEP
LOURDES. 22 Juli, 3 en 12 August
LISIEUX & MONT ST MICHEL.
17 Juli.
ROME : 19 Augustus.
Schrijven aan : « DE GROOTE BEVAARTEN » 23, Kommelberglaan, Brussel

BEVERLOO. — Het ruiterijkorps. — Van het oogenblik worden er door het ruiterijkorps groote legeroefeningen genoten. Tijdens deze oefeningen zullen voor eerst de gemotoriseerde troepen gezamelijk werken met de ruiterij.

Het bleek dat de bewegingen van de reden troepen minder snel waren dan die van de gemotoriseerde eenheden. Zoo middelen van het moderne verkeer aanwenden, kunnen troepen snel verplaatst worden van een punt van het slagveld naar een ander. Dit is steeds de hoofdzaak van een leger geweest : verpaatsingssnelheid.

Naar aanleiding van studies van een bijzondere commissie, waarvan de huidige minister van landsverdediging, generaal De Vooratter was, werd besloten onze ruiterij gelijktijdig te motoriseeren.

In de drie regimenten lansiers en het regiment jagers te paard bleven er slechts drie bereden eskadrons over. De andere zijn weden vervoomd in een batterij kanons van 47 mm., batterij anti-strijdwagens, een kadrielje pantser-auto's en een eskadron motorfietsers.

Na deze hervorming bevat het ruiterijkorps in 1936 twee ruiterijdivisies, die bestaan uit groepen te paard, per rijwiel, per motorrijtuig en de wielrijderaegimenten.

De motorisatie van de artillerie te paard werd eveneens aangevangen. De uitrusting der eenheden op de baan is 45 kilometer, op heuvel 15 kilometer. De kanon van 47 mm. van Belgisch fabrikaat, minstens zoo degelijk als de gelijkoortsten wapens in het buitenland. Hun draagkracht is 6.000 meter. Ze worden voortgetrokken door een rupstraktor.

Elke divisie heeft een eskadron mitrailleurs anti-vliegers. De motorfietsen zijn uitgerust met een machiengeweer in de wagen.

De pompiers waren spoedig ter plaats maar waren onmachtig tegenover den vernielende nieuwsgierigen werd door politie en gendarmen op afstand gehouden en al hun tuige van de volledige vernieling der beide belangrijke eigendommen, met al wat ervan kostbaere koopwaren behelsden. Ne eerste schatting, zal de schade zeker aan verscheidene honderdduizenden beloopen.

Bijvoegsel van « DE POSTRIJDER » van Zaterdag 11 Juli 1936 - N. 28.

pvoeding

HSLUKKING VAN METHODE, OF WAARNEMINGS-IDYLLEN.

lukking van de doode aanschouwing sten, enz.)

Voen de aanschouwing falikant uitviel, aan de heimatkunde tot stand.

Het ontvermogen van de eerste moest eer de uitwerking, dan wel aan het prinpe gewoten worden.

Ik kwam een opgevuld dier of plaat voor klas en men zei : « Bekijkt dit eens ... ol van onder, van boven, op zij. »

De kinderen keken en zagen niets. De ... ing al maanden aan den muur, het ... er was ontzield.

Doode dingen in een doode wereld.

Eerstlang gold dat procédé als deftig en ... ar. De schoolman in zijn beroepsontaarding voelde het als iets zeer gewichtig en ... evsant aan, als hij een voorwerp in de ... e brengen kon, dat de blikken der kinderen zou richten, iets in het decor van treden zwarte bord, dat anders was. Het gaf ... illusie, een glimp van belangstelling.

Gelukkige klas in haar pooverheid, want de onderwijzers brachten niets mee. Het ... en deuide buiten breed uit, maar binnen ... heerde een antieke klasse, met starre ... wegingen, waarheden op gezag, een man ... e dingen regelde moeizaam en bleekals een dwaze bespotting van al wat ... ch, spontaan en natuurlijk was.

Dat was de tijd dat we zwoeren op aanschauwing, tot we zelf de hand aan den ... oeg sloegen en bemerkten wat een ruimer was tusschen theorie en praktijk.

Verlamkunde en studie van het milieu.

Ten kwam de heimatkunde. Waarnemingsoefeningen en zaakonderwijs waren als zoovele modaliteiten van.

We zijn er fier op, we noemen dat de ultamoderne richting, we hebben het ... en gevonden, de formule der toekomst, ... vonderspreuk.

En weer eens zal de proef falikant uitvallen, omdat het principe zelf geen bergen ... verzetten.

Men begrijpe me goed.

Theoretisch is de hervorming een stap ... de goede richting maar de afkondiging ... wet is op zichzelf nog geen overwinning.

En als wet is er ook al wat op te zeggen.

Hij vader toekijken is ze : a) eenzijdig ... ndig ; b) te grootscheepsch.

Nemen we a).

Alle menschen zijn hij hun geestelijke volutie niet op aanschouwing aangewezen ... beter nog, ze bedienen zich van verschillende aanschouwing.

Ze doen zoo wat denken aan de opname ... filmen. Men kan zich bedienen van een ... tie of van een verdoezelde belichting, ... wel met kleuren werken, of wel zijn appa... t boven, onder of zijlings van de beweze... e roepen plaatsen.

Alles heeft zijn bijzonder voordeelen, ... eigen religie en kunst, zijn levensmethode, plan en rythme.

Een opleiding daarin biedt groote moeilijkheden.

De geest groeit, hij is een gegeven, de ... eld is een andere grootheid. De wiazelwerking van het een op het ander is een ... sterie. Men voltrekt het niet langs zuivere materieele banen.

De militaire attaché's der gezantschappen te Brussel en te Parijs zijn in geaantal aanwezig op het plein van Beverloo van af 6 tot 8 Juli.

Er bevinden zich aldaar o.m. : generaal Riedinger (Frankrijk), de koloneis H. Feller (Vereenigde Staten), K. Komiyama (Japan), A. Tyda (Polen), de luitenant-kolonel R. Micleseo (Rumenie), Karhu (Finland), Labbé-Vidal (Chili), de majoor-stafbrevet D. K. Paris (Engeland), Gorini Duca (Italie), Kitschmann (Duitschland), de kommandant Barroso y Sauchez Guerra (Spanje), de stafkapitein von Vollenhoven Eyelink (Nederland), de vlieger-majoor Ugliani, luchtvaartattaché van Italië.

NEERGETEREN. — Laffe motorijder. Op den steenweg naar Eelen, te Neeroeteren, werd het 5 jarig zustertje Marie Vermans, die met haar zustertje op weg was, door een motorijder aangereden.

Het ongelukkig meisje had een vrees... ke wonde aan het hoofd opgeloopen, dat haar toestand als uiterst zorgwekkend wordt beschouwd.

De motorijder, wiens plaatsnummer opgenomen worden, vluchtte weg.

ROTHEM. — Erg verkeersongeval. Rond 4 uur in den namiddag werd de wijder Callaers, grenswachter te Maeseyck en geboortig van Londerzeel, te Rothem aangereden door den auto van den garagist Van Wyk, uit Maeseyck. Het slachtoffer liep een erge schedelbreuk op en werd naar het gasthuis van Maeseyck overgebracht waar men geen de minste hoop heeft tot redding.

MAESEYCK.—Kazerne Kaporaal Kubben. — Zondag o.k. zal aan de kazerne de ... van Kazerne Kaporaal Kubben gegeven den. In den persoon van dezen jongen en ... oorlogsvrijwilliger van 15 jaar ve... Maeseyck al zijn oorlogsslachtoffers.

deze laatste de individueele opleiding veronderstelt, wat ganach wat anders is. Toch is alles afgestemd op een huldezang aan de vrije natuur en de openbaringen van het volle leven in de grootstad.

Maar binnen enkele jaren is dat deuntje weer uitgezongen en komt er nog een moeiemer programma. Wat hebben we al niet zien gaan en komen ! Een ding blijft : de eenwige school uitgedrukt in de persoonlijkheid van den onderwijzer, het vitaal element, dat alles zou moeten bezielen.

Ook oefening voor verbeelding, abstractie, generalisatie.

Is het geen materialisme, wanneer men post gaat vatten op den drempel van het geestleven en meenen gaat, dat met de gewaarwordingen alles in orde komt. Het gevaar is niet denkbeeldig, dat men aldus handelend, het verbeelden, het abstraheeren en synthetiseeren over het hoofd zou zien.

Overdrijft men de waarde eener methode aldus niet en wordt de waarde van den onderwijzer niet genegeerd waar men verblind door de formule van « zelfvoorzienigheid » te veel gaat verwachten van een algemeene inwerking der realiteit.

Kind, leven en onderwijzer.

Laat ons aan alle nieuwigheid doen, maar dan matig, met een koel hoofd.

Heel wat andere factoren nog belnvloeden het schoolgebeuren, de opvoeding en het onderwijs.

Men heeft het kind, het leven, de onderwijzer.

Het eerste ontwikkelt zich en bouwt op geestelijke, lichamelijke en geestelijke geschiktheden, waaraan de school al heel weinig veranderen kan.

Het leven vormt. Weet men b.v. wat zijn aan een denk- en gevoelsrichting kan wijzigen. Honderd school dagen of beter scholische arbeid wegen niet op tegen die invloeden.

De school brengt ook wel wat aan. Ze leert lezen, dat is op zichzelf al heel veel.

Ze doet ook een poging om te leeren zien, verbeelden, uitdrukken, redeneeren. Dompel daarvoor de kinderen niet regelmatig in den leven-stroom, dien heksenketel, die zoo verbijsterend is.

De kunst van les geven.

Laat de onderwijzer voor een groot deel zelf kiezen, iets uitdiepen. Dat hij de wereld doe zien doorheen zijn temperament.

En dat hij vooral les geve. Die kunst gaat meer en meer te loor in dezen tijd van dilettantisme en bluf.

Het zal misschien op papier zoo mooi niet zijn en veel literatuur zal er wel niet om geweven worden. Maar er zal iets rustig en gebonden uit die lessen opstijgen. De school zal in sobere mate het deetje goed doen, dat ze kan verrichten.

En dan kan tusschendoor de wandelingleertocht wel komen, wel vele zoo men wil, maar dan als zoovele zonnestralen, waarbij kan geleerd worden, maar toch heerlijk genoten van het gevoel jong te zijn, in het vrije om zich een in zich, zonder te moeten denken dat er steeds een vraagstukje kan aan gekoppeld worden of een oefening aan de zandtafel.

DE SCHOOLGIDS, 10-6-'36.

Land- en Tuinbouw

DE BESTRIJDING DER BLADLUIZEN.

Verschillende soorten.

Er be taan vele soorten van bladluizen doch de meeste hebben ongeveer dezelfde levenswijze en kunnen bijgevolg ook met dezelfde middelen bestreden worden. Zoo vindt men ze, vooral in de lente maanden op de jonge bladeren der perenboomen, ook op die van appel- en pruimenboomen en van meerdere andere gewassen. Eene plaat die algemeen bekend wordt door bladluizen is wel de labboon. Hierop verschijnt reeds in April de zwarte bladluis die zich vooral neerzet op de uiteinden der stengels. Als men labboonen vroeg zaait en de stengels bijtijds innijpt kan men de insecten grootendeels vermijden.

De bladluis der pruimenboomen (Hyalopterus pruni) is groen gekleurd en heeft eene bruine streep op den rug.

Bestrijding.

Om bladluizen op fruitboomen doeltmatig te bestrijden zou men reeds vroeg in de Lente, voor het verschijnen der bloemen en bladeren eene bespreuing moeten doen met sterke insectendoodende stoffen, zoals b.v. eene oplossing van 5 à 7 t.h. vruchtenboomcarbolineum. Op die manier worden de overwinterende eieren der bladluizen gedood. Werd dit voorkomend en tijdig niet of ondoelmatig toegepast dan kan men de boomen of andere gewassen door bladluizen aangetast later in den Zomer nog bespreuien doch niet meer met eene sterk bijtende stof als carbolineum. Dan gebruikt men min bijtende kontaktgiften die wel doodelijk zijn voor de bladluizen doch geene schade doen aan de planten zelf.

De zeepoplossing.

Om in den zomer te gebruiken is het eenvoudigste middel tegen bladluizen nog wel de zeepoplossing, waaraan een weinig petroleum is toegevoegd om meer kleverigheid te bekomen. Ziehier de te gebruiken hoeveelheden : 1 kilo groene (zachte) zeep (het mag op in 4 liter heet water (liefst regenwater).

Daarna giet men er 96 liter water bij en 1 liter petroleum. Het geheel wordt dan zorgvuldig geroerd om de innige vermenging van petroleum en zeep te bekomen. Men merke wel op dat die hoeveelheden genomen zijn voor 100 liter water.

Wie b.v. slechts 10 liter oplossing wil bereiden mag zeep en petroleum gebruiken. Het zou ook gevaarlijk zijn andere dan de gewone groenbruine zachte zeep te gebruiken, dus geene tolletzeep of zeep in brokken.

Gebruik.

Om met zulke oplossing een boom te behandelen is er natuurlijk een sproeitoestel noodig. Voor laagstammen of kleine planten kan men zich eenvoudig wel bedienen van eene kleine handspuit. In den handel vindt men thans handspuiten waarmede men, naar gelang het mondstuk dat men opzett, zoowel kan bespreuien als bestuiven. Zulk toestel is zeer nuttig voor het bestrijden van insecten en kan ook gebruikt worden voor het ontsmetten van stallen en hoenderhokken.

De bladeren waarop bladluizen wonkeren zijn gewoonlijk gekruld en daarom is het aan te raden de straal van de sproeistof ook van onder naar boven te richten en de bestrijding een paar keeren te herhalen met enkele dagen tusschenruimte. Ook gebeurt het bespreuien liefst 's avonds of bij overtrekkend weder.

reis per hondenkar.

Ik had twee kameraden, schoolkameraden, zonen van eenen beenhouwer. Die beenhouwer kocht zelf zijn slachtvee bij de boeren. Twee, drie dagen per week, reed hij met zijne hondenkar den buiten af om zijne aankoopen te doen. Als vervoermiddel had hij dan ook geene hondenkar met drij flinke honden.

Op zekeren keer, het was in de vacantie, moest er te H... een dorp op twee uur afstand gelegen, iets afgehaald worden. De beenhouwer gelastte zijne zonen die hoodschap te doen. Dit was een buitenkansje. De jongens vroegen mij mede. Ik was er natuurlijk gaarne bij... Gauw de honden ingespannen. Duc, de grootste hond, in de terrie en was de geleider, de twee andere waren helpers.

Wij reden er zwierig over, ons gerij rammelde over den steenweg, door de velden en ik had plezier, ja, veel meer plezier dan ik nu zou hebben met eene reis mede te maken in een prachtige limousine !

Wij kwamen ter plaatse, hadden onzen last op en keerden terug. Pas buiten het dorp, bij de eerste herberg, verlieten onze honden den steenweg en vleiden zich neer op het plentige voor het huis. We dezen ze rechtstaan en reden verder. Twee honderd meter verder op den overkant, verlieten de honden wederom de baan en legden zich neer voor een huis, eene herberg. Wij trokken ze recht en reden wederom weg. Wat verder op denzelfden weg, dezelfde scène, wederom aan eene herberg, verder rechts zelfde geval, maar daar kwam de bazin buiten en zegde : Is vader er niet bij ?

Nu gingen onze oogen open, we verstonden ! Duc, de geleider, volgde zijn gewonen trant in het naar huis keeren, stopte overal, aan al de « kapellekens » waar zijn meester gewoon was te stoppen in het naar huis keeren... Er waren er vele want wij hadden nog wel tienmaal denzelfden last onderweg... Of de jongens aan meester gezegd hebben op hoeveel plaatsen vader gewoon was te gaan rusten, weet ik niet.

Heer Hoofdopsteller, ontvang mijne achtingsvolle groeten.

JANSSENS.

STAKING OP DE TRAMS EN H